A°. 1819. N°. 50

LEYDSE COURANT.

MAANDAG DEN 26 APRIL.

ITALIEN.

EXTRACT *uit een Particulieren* BRIEF *van* MILAAN *dep* 11 April. De dagbladen en brieven van Romen spreken van niets anders dan van het Huisterrijk ophaal, dat Z. M. de Keizer van Oostenrijk in de Hoofdstad der Christenwereld genoten heeft. Ik kan bij die berigten eenige bijzondere omstandigheden voegen, die gij gaarne zult weten. De Paus liet den Keizer niet ter handkus toe, maar ombelsde hem dadelijk, toen de Monarch hem die blijk van eerbied wilde aandoen; vervolgens geleidde hij hem in het voor hem bestemde vertrek, en bleef aldaar een half uur.

Er ligt geenigerlei staatkundig oogmerk in de reis van den Keizer verborgen; het is natuurlijk dat die Vorst, in Toscanen geboren, begerig was om zijne geboorteplaats weder te zien: hij heeft te Florencen in hetzelfde vertrek gehuisvest, waar hij het eerste dagliche ontving. De godsdienstige hulde, welke de Keizer en Keizerin aan het Hoofd der Kerk bewijzen, met het bijwonen der groote plegtigheden van de goede week, getuigd aan Italien de achting van dien grooten Souvrein voor den Stoel van Romen.

Misschien zullen er bij die gelegenheid eenige kerkelijke zaken van Hongarijen, en van het Koningrijk van Lombardijen, geregeld worden; ten minsten schijnt het, dat men verscheide Bisschoppen dier beide Rijken alhier verwacht.

Er is nooit over eene reis van de Hertogin van Parma naar Romen gesproken.

De zich alhier bevindende leden der familie van Bonaparte zijn niet aan den Keizer voorgesteld.

DUITSCHLAND.

WEENEN den 13 April. Wij hebben heden de tijding van de aankomst Hunner Keizerl. Majesteiten te Romen ontvangen. Hoezeer de Keizer begeerd had in de Paaschtijden Stilte en Eenzaamheid te genieten, zoo is echter de Paus, uit hoofde van de groote menigte vreemdelingen, die dadelijk, toen de Monarch hem die blijk van eerbied wilde aandoen, vervolgens geleidde hij hem in het voor hem bestemde vertrek, en bleef aldaar een half uur.

Er ligt geenigerlei staatkundig oogmerk in de reis van den Keizer verborgen; het is natuurlijk dat die Vorst, in Toscanen geboren, begerig was om zijne geboorteplaats weder te zien: hij heeft te Florencen in hetzelfde vertrek gehuisvest, waar hij het eerste dagliche ontving. De godsdienstige hulde, welke de Keizer en Keizerin aan het Hoofd der Kerk bewijzen, met het bijwonen der groote plegtigheden van de goede week, getuigd aan Italien de achting van dien grooten Souvrein voor den Stoel van Romen.

Misschien zullen er bij die gelegenheid eenige kerkelijke zaken van Hongarijen, en van het Koningrijk van Lombardijen, geregeld worden; ten minsten schijnt het, dat men verscheide Bisschoppen dier beide Rijken alhier verwacht.

Er is nooit over eene reis van de Hertogin van Parma naar Romen gesproken.

De zich alhier bevindende leden der familie van Bonaparte zijn niet aan den Keizer voorgesteld.

DUITSCHLAND.

WEENEN den 13 April. Wij hebben heden de tijding van de aankomst Hunner Keizerl. Majesteiten te Romen ontvangen. Hoezeer de Keizer begeerd had in de Paaschtijden zonder eenige pracht of luister ontvangen te worden, en zijne intrede zonder eenige plegtigheid in Romen te doen, heeft de Paus evenwel niet aan die begeerte voldaan; en op zijne bevelen heeft men integendeel alles in het werk gesteld om de ontvangst en de intrede van Hunne Majesteiten luisterrijk en plegtig te maken. Alle classen van Inwoners van Romen hebben HH. MM. met de levendigste vreugdebetuigen ontvangen, en de toejuichingen van een onafzienlijk menigte volks hebben hun van den berg over den Tiber tot het Quirinaalsche Paleis gevolgd, alwaar het geheele Keizerlijke Hof tot Hoogstdezelver ontvangst bijeen was, alsmede de Heeren en Dames der voornaamste familien van Romen, die hetzelfde oogmerk hadden om de functien van Kamerheeren, en Staat-Dames bij hun waar te nemen. De voor Hunne Majesteiten bestemde vertrekken vertoonen in zich al wat de kunsten, pracht en smaak kunnen aanbieden.

Onze Hof-Courant meld, dat bij Artaria en Comp. worde uitgegeven: „Het welgelijkend afbeeldsel van Zijne Doorluchtigheid, Franz Joseph Carel, Hertog van Reichstadt (Zoon van Napoleon), den 20 Maart 1811 te Parijs geboren; naar natuur getekend door H. von Stubenrauch, en keurig gegraveerd door Dr. Weiss. De prijs is 5 guldens en de proefdrukken 10 guldens."

MUNCHEN den 15 April. Men leest in het officiel Dagblad het onderstaande stuk:

„De opperste Regtbank van Appel den Graaf Carel-August von Reisach, voorheen Commissaris-Generaal van den Iller-Kreitz, bij vonnis van den 9 Maart, schuldig verklaard hebbende aan de misdaad van ontrouw in zijne functien, en dien ten gevolge veroordeeld tot eene gevangenis van 12 jaren, in den tweeden graad, is bij van de lijst van Zijner Majesteits Kamerheeren, als mede van het register van den Adel van het Koningrijk uitgeschrapt.

HAMBURG den 20 April. Volgens de Brieven van Stockholm, is aldaar een nieuw scherp verbod van Smokkelhandel en Tolbedrog uitgevaardigd, om met den eersten Julij in werking te komen. Volgens hetzelve zal de Fraudeur, als de gesmokte Waaren boven de 400 Bankdaalders beloopen, gestraft worden met eene gevangenis van 8 maanden tot 8 jaren, het welk bij een tweede keer zal verdubbeld, en ten derdenmale nog verzwaard worden met twee uren aande schandpaal te staan; 50 Bankdaalders en daar beneden, benevens de verbeurdverklaring van de waarde der Waaren, en bij de tweede keer het dubbel van dien betalen. Maar onder de 50 Bankdaalders de Waaren, en bij herhaling bovendien de waarde derzelve verliezen. Voorts zal elk dier fraudeurs het publieke kiesrecht, mitsgaders de kieswerdigheid verliezen, zijn naam zal in het Dagblad bekend gemaakt worden, en bij bij misbruik van stapelvrijheid daarenboven eerloos verklaard worden. Ook zal een ingezetene medehelper of raadgever even als de dader zal gestraft worden; en wanneer de waarde boven de 400 Bankdaalders gaat, zal een inlander geen burgerrecht tot handel kunnen bekomen, en een buitenlander, of Jood, zonder Zweedsch Burgerrecht, zal uit het land verweezen worden, enz.

FRANCFORT den 20 April. Volgens de Brieven uit Zwitserland, heeft de Graaf Talleyrand, Minister van Frankrijk, den 3 April, op ordre van zijn Hof, aan de Cantons, met welke in 1816 militaire capitulatien gesloten zijn, voorgesteld om in onderhandeling te treden tot verandering van het artikel dier capitulatie, hetwelk aan de gecapituleerde Troepen de handhaving verzekerd van hunne bijzondere rechtspleging, zodanig als zij dezelve te allen tijde gehad hebben.

Aangezien deze herrekking van straf-wetgeving juist die is, met welke de gezachhebbers van Zwitserland zich hebben bezig gehouden, als eene zaak, welke het geheele Bondgenootschap raakt, en de Zwitsersche Landdag provisioneele wetten heeft aangenomen voor de Zwitsersche Regimenten in Franschen dienst, zal gewisselijk de deliberatie over het voorstel van den Franschen Minister tot verandering van die gewigtige bepaling, worden beschouwd, als behoorende aan den Landdag, en voor die Vergadering gebragt worden.

GROOT-BRITTANNIEN.

LONDEN den 20 April. Z. K. H. de Prins-Regent, in overweging genomen hebbende, de groote en uitstekende diensten aan de algemeene zaak van Europa, door de navolgende Officieren der geallieerde Legers in de jongsten en gedenkwaardige veldtogten bewezen, heeft tot honoraire Ridders en Grootkruisen der militaire orde van het Bad benoemd den Russischen Generaal Prins Wolkonski, den Pruisischen Generaal von Ziethen en den Oostenrijkschen Generaal Baron Frimont. Tot Ridders-Commandeurs dier Orde, den Oostenrijkschen Generaal Baron Vincent, den Russischen Generaal Pozzo di Borgo, den Nederlandschen Generaal van Reede, en den Beijerschen Generaal de la Motte; mitsgaders tot honoraire Broeders van die zelfde Orde den Russischen Generaal-Major, Brosin, den Beijerschen Luit.-Colonel, Prins van Tour en Taxis, den Hanoverschen Majoor, Baron Rodenhausen, den Saxischen Majoor Schreibershofer, den Spaanschen Generaal-Majoor O'Lahor.

Volgens het jongste Bulletin gaat het in allen opzichten zeer wel met den gebroken arm van den Hertog van York. Ook zijn de Bulletins zeer geruststellend wegens den Hertog van Bedford, wiens paard ongelukkig in een diep gat was gevallen, waardoor hij met een geweldigen slag voor over dat paard geworpen was.

Onder de zwarigheden, welke de tegenstanders van de bewilligingen der vorderingen van de Catholijken bereids opwerpen, eer nog daartoe het voorstel door den Heer Grattan gedaan is, is er thans eene, welke het erfrecht van de Kroon raakt, waaromtrent *the Courier* eenen brief plaatst, als aan den Uitgever geschreven, welke dus luid:

„*Mijn Heer*, daar wij thans eene Protestantsche Kerk genieten, eenen zegen, welken het ongemeen onzeker is, of wij er ons bij het einde van eene andere instand, wel op te bevorren zullen hebben, vergunt mij aan de voorstanders van de vorderingen der Roomschgezinden te vragen, of zij ook voorbereid zijn tot het herroepen der Acte van vaststelling, welke den Troon bepaald tot de beijders van den Hervormden Godsdienst, zo als die in de Kerk van Engeland gevestigd is? Zo deze vraag ontkennend wordt beantwoord, is het gevolg klaar, dat de bewilligingen, naar het beginsel van billijkheid, niet verre genoeg zullen gaan; want op welke pleit stelt gij U voor om de beide Kamers van het Parlement en alle posten van publiek vertrouwen open te zetten voor de Roomschgezinden, terwijl de Souvrein en zijne Familie, de waarwil van hun bijzonder gevoelen, een geloof mogen aannemen, hetwelk zij misschien niet geloven, en eenen eerendienst, uitoefenen, in welken zij geenen regenzin kunnen hebben."

„Met het verleenen van vergevende magt aan de Vorderaars, en echter te gedoogen, dat de bovengemelde Acte in het wetboek blijft, zult gij den Prins Regent dwingen om het werktuig te worden van eene zelfmoordende daad, door wier de kans den eenigen grond af te staan, op welken zijne Voorzaten tot den Troon klommen. Dat het Huis van Hanover den Scepter van deze Koningrijken op het grondbeginsel van uitsluiting heeft bekomen, kan niet geloochend worden; maar het is niet minder klaar, dat hetzelfde grondbeginsel insgelijks uitgebreid is tot de andere takken van de Wetgeving, en in de daad, zo zulks niet was, zou de Acte van Vaststelling beuzeladtig en onbillijk zijn geweest. Indien derhalven de noodzaaklijkheid van dit Roomschgezinden buiten het Parlement te sluiten, thans heeft opgehouden, moet die ook opgehouden hebben ten aanzien der Erf-opvolging, sedert de aangevoegde magt Oder twee Kamers een oneindig overwigt dier boven alien invloed, welke de Kroon bezit."

„Ik ben wel overtuigd, dat ingevalle eenig afzonderlijk lid van de Koninglijke familie, het zij van de onmiddelijke afstammelingen van bozen aanwezigen Monarch, of van de zijtakken dier familie, eene formeele afzweering mogt doen van den Protestantschen Godsdienst, geen beginsel van zedelijk noch staatkundig recht zodanig persoon zou kunnen beletten van erf-recht, en het toetreden van Roomsch Catholijken tot het voorrecht om wetten te purseeren, als leden van de beide Kamers, en met dezelve aan te stellen ingezetenen van hoog publiek vertrouwen en gezach."

„Met derhalven, de slagboom van uitsluiting, onder zodanige omstandigheden, rondom de trappen van den Troon te doen blijven, zou zulks niet alleenreene tastbare ongerijmdheid en grove onbestaanbaarheid zijn, maar zelfs eene openbare schending der zeden van het gewetens; een wirwar aangenomen worden, dat voor de zuiverheid van elk en een afzonderlijk moet diligentie worden, behalven tot Koningen en Vorsten, welke, of tuder recht in deze wereld moeten lijden vloen, of zich zelven bloot stellen aan eene wijze veroordeeling in de volgende."

„Laat ook, in den naam van waarheid en rechtvaardigheid, het volk van dit land eenmaal verteld worden, wat bezadene time wij te geven, en wat bezadene zal gedwongen zijn te behouden. Laat hetzelve eene zoude aanwijzing hebben. Zo als de zaken nu staan, is het klaar, dat de bewilliging van de Catholijke vorderingen, om de vergevende magt, welke gevolglijk insluit, alles wat van belang is in een vereenigd Parlement, bet recht van de Protestantsche erf-opvolging moet laaten, en een uitwijzend vonnis van vervolging uitspreken over de omwenteling van 1688, en al de groote maatregelen, aan die groote gebeurtenis geheele of daar uit voortvloeijende, voor de zuiverheid van den gevestigden Godsdienst."

Behalven deze zwarigheid wegens het erfrecht tot de Kroon, schijnt men er ook op uit om de hooge Geestelijkheid der Engelsche Kerk in de zaak te willen betrekken; alzoo de Exeter is in eene alsdan gehoudene vergadering vastgesteld om, behalven aan de Lords en Gemeenten, ook een verzoekschrift tegen de vorderingen der Catholijken in te leveren aan de Kamer van Convocatie, zijnde de eene kerkelijke bijeenkomst, uitmakende zo veel als het Synode van Engeland, welk verzoekschrift van dezen inhoud is:

(*Het vervolg op de kant van deze Blade*)

van zijne Geestelijkheid, Kanel, Bisschop
door de Godlijke voorzienigheid Aarts, Bisschop
van Canterbury, Primaat van geheel Engeland
en Metropolitaan, van de provincie
te Pauselijk, de eerwaardige Geestelijkheid der
provincie Canterbury, in Convocatie vergaderd,
vreezen, dat het allerkommerlijkst gevaar, omwikkelt
voorde Kerk zal voorkomen, uit de verlating van de
Roomsch-Catholijken, welke geestelijke aanverwerping
aan eene buitenlandsche magt erkennen, tot heh bezit van
wereldlijk gezach, het zij door het nemen van aandeel
in de wetgevende vergadering, of in eene andere wijze van
de Nationale raadsvergadering, of in de bediening van de
Justitie of tamenlijking, van de wetten, of in de hoogere
takken van Militaire en Civile Commissien."

*„Dat zij gevoelen dat de sterkste tegenwerpingen kunnen worden aangedrongen tegen de uitoefening van een zeer in de benoeming van eenen Roomschen Bisschop, dat van de zijde des Souvereins van een Protestants Land, van de zijde van Engeland, voor zeer gezachvolle benoeming van eenen tweeden aanzienlijken Bischop, in een stift, elwaar er een bereids regelmatig is aangesteld, eene vernieling is der eenigheid van de Christelijke Kerk, en eene omkeering van derzelver wettige Constitutie, en den tot hiertoe *Heerschende Geloofs* verwijderd."*

„Dat, om de voorenstaande redenen, uwe requestranten ootmoedigelijk bidden, dat in geval van de toestemming der beide Kamers, van het Parlement, in de voorgestelde bewilligingen, uw geheiligd Synode, in hoedanigheid van een der drie Staaten van het Koningrijk, zal gelieven, bij eene regelmatige Synodale Acte, te protesteren tegen het gezach van eenigerlei zodanige Parlementaire statuut, zijnde strijdelijk kerkelijk, welke mogt doorgegaan zijn, zonder uwe toestemming en medewerking; en dat het u insgelijks, als uitmakende Kerk van Engeland, bij vertegenwoordiging moge behagen, om u

(Het vervolg op de volgende Blade.)

FRANKRYK.

PARYS den 21 April. De discussien over het archief vande Wet over de wijbeldige Duikers. Zaturdag in de Kamer der Afgevaardigden, nog niet afgehoopen Bijlade, werden dezelve vergister hervat. Dat arr. was in den 24 October te Madras een Orkaan gewaid heeft, ge-

de Concept-wet dus gesteld: „ alle hoon aan de *publieke* „ *zedelijkheid en aan de goede zeden*, toegebragt door een „ der in het eerste artijkel uitgedrukte middelen, zal „ gestraft worden, met gevangenis van eene maand tot een „ jaar, en eene boete van 16 tot 500 francs ".

Hier in had de Heer Lainé de bijvoeging voorgesteld *en aan den Godsdienst*, dan welke, zo als men zich herinnerd, Zaturdag met eene meerderheid van 18 stemmen werd verworpen. Doch nu werd eergisteren voorgesteld de verandering van den Heer d'Hautefeuille, welke de opstelling dus verlangde:

Alle hoon, toegebragt aan de publieke en *Godsdienstige* zedelijkheid, enz. Hier over vrij omstandig gedelibereerd zijnde, werd zulks met eene zeer groote meerderheid zo van de regterzijde als van het midden, en een goed deel der linkerzijde van de Kamer aangenomen, zijnde alleenlijk de Heeren Lafayette, de Chauvelin, d'Argenson, Guilhem en vijf of zes anderen bij de tegenproef opgestaan.

Vervolgens zijn de volgende Artijkelen in deliberatie gebragt, tot 19 ingesloten, doch daar het zelfde aanleiding gaf tot een gewigtig debat, werden de discussien over de vier laatste artijkelen tot den volgenden dag verschoven.

De discussien dus op gister hervat zijnde, werden met vrij veel warmte over het zelfde artikel, voorgezet, en daar in verscheide veranderingen voorgesteld, doch na sterke debatten alle verworpen, en het artikel aangenomen zo als het de Wet bepaald is, verder heeft men het ook niet kunnen brengen, zullende heden de overige drie artikelen bediscussieerd worden.

De Perzische Ambassadeur, welke bereids afscheid bij den Koning en de Koninglijke Familie genad heeft, staat op zijn vertrek naar Londen.

Van Ropen schrijft men het volgende: „ De dag van gisteren is gekenmerkt door eene ijselijke gebeurenis; twee persoonen, met een ingekankerde haat tegen elkanderen bezield, begaven zich op het Bolwerk van St. Hilaire, bij den slagboom van het Octrooi. Zij waren zegt men zonder getuigen (zouden zij die ook ooit gevonden hebben?). Hunne degens kruisten zich; reeds was de een en ander gekwetst. Een van de twee wil het gevecht staken, dit weigerd de ander; het staal kruist zich op nieuw, en bij, die zulk eene onnembare halsstarrigheid betoonde, valt dood ter neder. Wij willen den naam dier twee persoonen niet uitspreken; maanwijks durven wij zeggen, dat het ... *Broeders* waren! "

De 5 per Cents staan op 66 fr. 90 cent.; de Bank-Actien 1257 fr. 50 cent.

NEDERLANDEN.

BRUSSEL den 22 April. In de Zitting der tweede Kamer van de Staaten Generaal, van gisteren, hebben verscheide Leden, na de voorlezing der Notulen van de Zitting van Zaturdag, doen aanteekenen, dat zij hunne toestemming niet gegeven hadden aan de algemeene wet op de inkomende en uitgaande rechten en accijnsen.

De Generale Sectie bragt vervolgens rapport uit over de Concept-Wetten, betreffende de voorgestelde belasting op het Zout, de Potasch, de Steenkolen, de Turf en het Tonnen-Geld, behoorende gezamentlijk tot het algemeen stelsel van indirecte belastingen.

Dit rapport zal gedrukt, en nog dezen dag rondgedeeld worden. De President voorgesteld hebbende, om er Zaturdag de discussien over te openen, waren er verscheide Leden, die dien termijn te kort vonden. Bij stemming werd echter, met 56 tegen 22 stemmen, overeenkomstig het voorstel van den President, besloten.

De President deelde vervolgens een tweede algemeen rapport der Centrale Sectie mede, nopens alle de overige tot de algemeene Wet behoorende bijzondere Concept-Wetten, met uitzondering van die op de Suiker en de Koffij, en bepaalde de discussien over de Concept-Wetten, in dit tweede rapport begreepen, tegen aanstaanden Dingsdag.

De President gaf der Vergadering kennis van een Brief

(*Het vervolg op de Kant van deze Blads.*)

van den Heer de Mey, Staatsraad en Secretaris van Staat, van de dagtekening van heden, waar bij hij aan Hun Edel Mogenden namens Zijne Majesteit, eene nieuwe redactie overlegt van het ontwerp van wet, het Reën het tarief der inkomende en uitgaande rechten vergezeld, met de daar in gemaakte modificatien. Bij een tweeden Brief had de Heer Staatsraad eene nieuwe redactie aan de Kamer ingezonden van de Concept-Wet, betreffende de voorgeslagen belasting op de Suiker en Koffij, gemodificeerd naar de aanmerkingen van Hun Edel Mogenden. Deze werden tot onderzoek aan de Secten verzonden.

Eenige ingekomen Verzoekschriften over verschillende onderwerpen, werden aan de met derzelver onderzoek belaste Commissie verzonden.

De Commissie tot de petitien bragt vervolgens, bij monde harer Leden, de Heeren Kemper, Forsten, Verschuur, Reijphins en Du Bus, vijftien onderscheiden rapporten uit, op een groot aantal in hare handen zich bevindende Requesten, meerendeels betreffende de aan-

(*Het vervolg op de Kant van deze Blads.*)

hangige wetten, op de in- en uitgaande regten en accijnsen.

De Kamer zich met alle deze rapporten vereenigd hebbende, besloot tot het nederleggen der Verzoekschriften op de Griffie, en de Zitting werd vervolgens tot Zaturdag agtervolgend half tien uren verdaagd.

AMSTERDAM den 19 April. Heden hield de gewone Hoogleeraar aan het Athenæum Illustre alhier, J. D. Meijer, zijne Intreêdedenmet eene redevoering: *Quibus principium rationibus Scriptura sacra, & recte intelligendæ & explicandæ methodus divinitus data sint?* (Dat is:) *In wat opzigt moet de Heilige Schrift verklaard worden, wanneer zij behoorlijk toegepast wordt, als eene Verstandsoefening, gerekend worden.*

AMSTERDAM den 24 April. Sedert onze laatste zijn in Texel binnengekomen J. J. Pollen, van Marseille, R. G. Oelstra, van Bajonne, B. A. Sartjer, van Rogen, Schuur, Reijphins en Du Bus, vijftien onderscheiden rapporten uit, op een groot aantal in hare handen zich bevindende Requesten, meerendeels betreffende de aan-

Schip van Kapt. Kuijer heeft de Boeg ingenomen, doch de Hoofdmast moet veel gelepen hebben.

Arrivementen: Te Amsterdam: E. H. Zebus, de Natalie N. Hérès, beide van Bilbao; A. C. Blommers, van Rotterdam, en M. J. Harkema, beide van Rotterdam; H. van der Vlis van Dordrecht; te Dordrecht: de Dolphin van Kopenhagen; te Rotterdam: de Leverpool van Bremen; te Vlissingen: de Vrijheid van Workum; J. Mitchell, van Hull; J. Elbers, van Kopenhagen; te Spaarland: A. Yver, beide van Rotterdam; C. Smit, van Rotterdam; te Amsterdam: de Nancy, van Nantes; C. Greenwell, van Rotterdam; te Delfshaven: de Betje H. Wijbes, van Hellevoetsluis, en P. Alliet, van Rotterdam; te Brielle, de Elisabeth J. T. Teenstra, en J. E. de Vries, beide van Harlingen; te Helvoetsluis: de Wilhelmina Elisabeth, van Rotterdam, en de Vrijheid van Rotterdam, beide van Rotterdam; te Schiedam: de Hoop, van Rotterdam; te Maassluis: de Vrijheid van Rotterdam; te Rotterdam: de Vrijheid van Rotterdam, de Vrijheid van Rotterdam, de Vrijheid van Rotterdam,